

Egne. Man kan derfor ikke umiddelbart sammenligne Prisen pr. Kubikmeter det ene Sted med Prisen det andet Sted.

Det viste sig, at efter en nøje Beregning kunde vi ikke komme under den Pris, jeg har nævnt, og da den normale Pris i vor Kommune er 14 Øre, vil enhver se, at Prisforhøjelsen er meget betydelig, men jeg gør opmærksom paa, at i Forhold til Kulprisforhøjelsen er Gasprisforhøjelsen ikke særdeles stor. Vi har gennemført en Dyrtidsforanstaltning saaledes, at for Halvdelen af det Forbrug, vi havde rationeret til den normale Pris, giver vi 20 Øre pr. Rummeter. Jeg tror, at alle vil anerkende, at det er en Maade at bruge Dyrtidslovens § 2 paa med Hensyn til en Kommunes Produkter, som ikke i nogen som helst Maade opfordrer til at komme bort fra en saadan Ordning, absolut ikke. Jeg vil, som sagt, meget bede om, at man vil lade denne Bestemmelse blive opretholdt, saa at vi fremdeles kan hjælpe Gasforbrugerne med et saadant forholdsvis ringe Forbrug, der er afpasset efter, hvor mange Medlemmer der er i Familien, hvad vi undersøger. Jeg har Materialet hernede og skal gerne vise det ærede Medlem det, da det maaske vilde føre for vidt at komme ind paa alle Enkeltheder ved denne Ordning i mine Udtalelser her fra Talerstolen.

Maa jeg til Slutning sige, at Københavns Amtsråds-kreds har som vistnok i saa Henseende det eneste Sted i Landet gennemført Dyrtidsforanstaltninger ved Hjælp af Amtskommunen, og det har vi gjort ud fra den samme Betragtning, der er blevet gjort gældende i Købstadforeningens Skrivelse, at der indenfor denne Amtskommune findes fattige Kommuner, hvis Befolkning gennemgaaende har meget smaa Indtægter, og hvor Skatterne derfor er meget høje, medens der findes andre Kommuner med mange velstillede. Vi har derved opnaaet for det første at hjælpe ogsaa Beboerne i de daarligt stillede Kommuner og Beboerne i de Kommuner, hvis Sogneraad ikke har faaet Øje for, at der er Trang, idet de maaske har rettet sig efter Forestillingen om den mægtige Stigning i Arbejdslønnen, som det ærede Medlem fra Assens har meddelt, der skulde være, og derfor ikke har ment, at der var Trang til Dyrtidsforanstaltninger. Vi har ved denne amtskommunale Foranstaltning opnaaet, at alle Indbyggere i Amtsråds-kredsen, lige meget i hvilken Kommune de boede, har faaet Del i Dyrtidsforanstaltningerne. Vi har endvidere opnaaet, at de velstillede, lige meget hvor de boede

i Amtet, kom til at betale. Det synes vi, er en god Foranstaltning, og at udvide det til at blive en Statsforanstaltning i Stedet for en amtskommunal Foranstaltning vilde være en Fordel. Men kan det ikke opnaas, vil jeg slutte med at henstille til andre Amtskommuner at følge det Eksempel, der her er givet af Københavns Amtsråds-kreds.

Jensen-Sønderup: Efter de Taler, der er holdte dels i Slutningen af Mødet i Gaar, dels ved dette Mødes Begyndelse, kunde jeg fristes til at begynde med en Undskyldning for, at jeg vil beskæftige mig alene med Lovforslaget og dets Paragrafer. Det synes endog paakrævet at forudskikke en Bemærkning om, at det ikke er Valgkredsinteresser, der dikterer mig mit Standpunkt. Vil nogen undersøge, hvordan de enkelte Kommuners Stilling er i Verninge-Kredsen, kan det maaske nok have Interesse. Ogsaa jeg vil paahøre det med Interesse. Men enten det nu maatte være saadan eller sli, har det for mig ikke det ringeste at sige i Retning af mit eller mit Partis Standpunkt til de Ændringer i Dyrtidslovene, som er foreslaaede her.

Jeg skal gøre de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at fremsætte, saa korte og saa faa som muligt. Jeg har forstaaet, at det allerede i Gaar var Formandens Ønske, at vi snart kunde slutte, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der kan opnaas mere ved, at Sagen drøftes i et Udvalg i de Enkeltheder, hvorom der er Uoverensstemmelse, og overfor hvilke navnlig jeg har udtalt Betænkeligheder, end ved en fortsat Forhandling her.

Jeg hørte i Gaar med Interesse, hvad det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), som fik Ordet umiddelbart efter mig, bemærkede om sin Forstaaelse af Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslags § 2 vedrørende Belysningsmidlernes Inddragen under det Omraade, som Dyrtidsforanstaltningerne kan omfatte. Det ærede Medlem gik nemlig ud fra, at Belysningsmidlernes Inddragnin under Foranstaltningerne i Henhold til § 2 i den nugældende Dyrtidslov skulde godkendes af Ministeren, og at det var en Borgen for, som han sagde, at Kommunerne ikke kunde benytte denne Bestemmelse til at skaffe sig en Indtægt, jeg tror, det ærede Medlem brugte Udtrykket: en uberettiget Indtægt. Jeg har ikke i mindste Maade betvivlet, at Ministeren — hvad han ogsaa selv maaske nok saa forsigtigt sagde —